

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2013. évi január hó 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság az emberölés bűntette miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék B.198/2012/5. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizesse meg az államnak a másodfokú eljárásban felmerült 3.810 (háromezer-nyolcszáztíz) forint bűnügyi költséget.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést súlyosbításért, a felfüggesztésre vonatkozó rendelkezés mellőzése, végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása érdekében.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában, illetve a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a vádlott terhére bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Perbeszédében a védő, valamint felszólalásában a vádlott az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot - a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjában írtakra - az iratok tartalma alapján mindössze azzal helyesbítette, hogy a sértett a lakásból történő távozásakor térdig érő pamutnadrágot, két melegítőalsót, egy rövid ujjú blúzt és két kardigánt, valamint zoknit és papucsot viselt (*nyomozati iratok 39. oldal*).

Az ekként helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt hibáktól és hiányosságoktól: az a kellő mértékben felderített, hiánytalan, iratellenes megállapítást, vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le; anélkül, hogy az ügy érdemi felülbírálatát akadályozó hibát vétett volna. Feltárta és értékelte mindazokat az adatokat, melyek a múltbeli történések rekonstruálása szempontjából jelentőséggel bírtak, a különleges szakértelmet igénylő kérdéseket érintően - a Be.99.§ (1) bekezdésének az alkalmazásával - szakértők igénybevételeével.

Sajátossága volt az eljárásnak, hogy a vádlott mindvégig következetes, ellentmondástól mentes vallomást tett, előbb tanúként, majd az alapos gyanú közlése után, gyanúsítottként. Mindannyiszor előadva és megerősítve azt, hogy éjfél után a házuk előtti felázott árokparton ismét rátalált a 3-4C°-os hidegben magatehetetlenül fekvő sértettre, akit sikertelenül igyekezett a lakásukba bevinni. Próbálkozásával rövid időn belül felhagyott, és visszatért a szobájába televíziót nézni.

A reggeli órákban teljesen átnedvesedett ruházatban megtalált sértett halála kihűlés következtében állott be.

E tényekkel kapcsolatos - alapvetően egyező tartalmú - bizonyítékokat az elsőfokú bíróság gondosan mérlegelte. Fellebbezéssel egyébként sem támadott, fentiek szerint helyesbített tényállása megalapozott, így az a Be.352.§ (2) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.

Cselekményének a minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

A Btk.166.§ (1) bekezdésében meghatározott emberölés büntette mulasztással akkor valósul meg, ha az elkövető magatartásától függetlenül, de általa is felismerhetően megindul a sértett halálához vezető okfolyamat, melynek kifejlődését annak ellenére nem akadályozza meg, hogy arra reális lehetősége volna. E bűncselekmény alanya azonban - a jogirodalom és a több évtizedes ítélkezési gyakorlat szerint - csak olyan személy lehet, akinek jogszabályon (ide nem értve a büntető anyagi jogszabályokat), vagy szerződésen alapuló jogi kötelessége azon aktív magatartás kifejtése, mely alkalmas a halálos eredmény bekövetkezésének az elhárítására.

Az ismertetett feltételek a jelen ügyben maradéktalanul tetten érhetőek voltak.

Köztudomású tény, hogy megfelelő ruházat nélkül a tartósan alacsony hőmérsékleten való tartózkodás végzetes következményekkel járhat, különösen a magatehetetlen, önmentésre képtelen személyek számára. Ezzel a vádlott nyilvánvalóan tisztában volt, amikor a téli időjárás viszontagságainak kitett, az

ittassága folytán alvó sértettet a sáros árokparton hosszú időre magára hagyta. Hangsúlyozottan anélkül, hogy a lakókörnyezetében élőkől segítséget kért volna, legalább abban, hogy a sértettet az árokból kiemeljék és őt a fűtött, védett lakásba vigyék.

Márpedig erre a vádlott a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény 61.§ (1) bekezdése alapján is köteles lett volna, miután leszármazóként (fiúgyermekként) az édesanyjával szemben gondozási, tartási kötelezettség terhelve.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság némileg pontatlanul tárta fel.

A súlyosító körülmények köréből mindenekelőtt mellőzni kellett a közeli hozzátartozó sérelmére való utalást, miután éppen ez alapozta meg a súlyosabb bűncselekmény, az emberölés büntettének a megállapíthatóságát.

Ugyanakkor nem lehetett figyelmen kívül hagyni a vádlott beszámítási képességének közepes fokú korlátozottságát, annál is inkább, mert a tárgyaláson meghallgatott szakértői vélemény szerint annak mértéke közelít a súlyosabb kategóriához.

Ilyen körülmények között nem kifogásolható, hogy a szabadságvesztés tartamát az elsőfokú bíróság a Btk.24.§ (2) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával állapította meg. Ahogyan az sem, hogy a büntetlen előéletű, a hatóságokkal együttműködő és őszinte megbánást tanúsító vádlottal szemben a börtönbüntetés végrehajtását a Btk.89.§ (1) és (2) bekezdése alapján három év próbaidőre felfüggesztette.

Következésképpen az ezt sérelmező fellebbezés nem volt megalapozott.

Miután az egyéb rendelkezések is törvényesnek bizonyultak, a másodfokú bíróság a Be.371.§ (1) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2013. január 4.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék B.198/2012/5. számú ítélete - a Pécsi Ítélőtábla Bf.II.303/2012/4. számú végzése folytán - a 2013. évi január hó 4. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke